

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobců: **a) Ing. P. L., b) T. S., c) Ing. J. K., d) M. P., e) Ing. T. P., f) Mgr. D. F., g) Mgr. M. B.**, proti žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**, se sídlem v Praze 1, Staroměstské nám. 6, za účasti: I) Ing. J. P. V., II) SuReS s.r.o., se sídlem v Praze 2, Podskalská 2046/14, IČ: 250 82 108, se sídlem v Praze 2, Jugoslávská 12, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. 6663/2009 - 83/514 ze dne 27. 4. 2009,

t a k t o :

- I. Žaloba žalobců c) Ing. J. K., e) Ing. T. P. a g) Mgr. M. B. s e o d m í t á .**
- II. Žaloba žalobců a) Ing. P. L., b) T. S., d) M. P., f) Mgr. D. F. s e z a m í t á .**
- III. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobci domáhali přezkoumání a zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, vydaného v přezkumném řízení, jímž žalovaný ve výroku A) zamítl odvolání žalobců Ing. P. L., T. S., M. P., Mgr. D. F. a MUDr. A. F. proti rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru územního plánování, stavebního úřadu a památkové péče (dále též „Krajský úřad“) č. j. MSK 130586/2008, sp. zn. ÚPS/37032/2008/Buč ze dne 25. 11. 2008 a odvoláním napadené rozhodnutí potvrdil, a ve výroku B) zamítl odvolání JUDr. I. K. proti uvedenému rozhodnutí jako opožděné.

Krajský úřad svým rozhodnutím ze dne 25. 11. 2008 v přezkumném řízení změnil rozhodnutí Magistrátu města Ostravy, odboru stavebně správního (dále též „stavební úřad“) č. 101/08, vydané dne 2. 6. 2008 pod sp. zn. Správ./ÚSŘ/635/08/Pe, jímž bylo k žádosti společnosti SuReS s.r.o. rozhodnuto o změně využití území pro účel „Terénní úpravy pro následnou stavbu ‚Bytový dům ul. Sazečská, Slezská Ostrava‘ na pozemcích parc. č. 1164/7, 1164/9, 1164/11, 1164/12 v k. ú. Slezská Ostrava“ a současně bylo rozhodnuto o umístění uvedené stavby na pozemcích parc. č. 1142/1, 1153, 1154, 1164/1, 1164/7, 1164/9, 1164/11, 1164/12 v k. ú. Slezská Ostrava (dále jen „územní rozhodnutí“ či „přezkoumávané rozhodnutí“), tak, že 1) vypustil z jeho výrokové části celou část výroku týkající se rozhodnutí o změně využití území, 2) doplnil výrokovou část rozhodnutí týkající se umístění stavby o podmínku č. 8, jež se obsahově zcela shodovala s podmínkou č. 6 nacházející se ve zrušené části týkající se změny využití území.

Žalobci v podané žalobě uvedli, že je napadené rozhodnutí nezákonné, neboť územní rozhodnutí, stejně jako správní řízení jemu předcházející, je zatíženo řadou vad způsobujících jeho nezákonnost. Žalovaný se v dané věci vůbec nezabýval tím, zda byl pro dané území skutečně vydán územní plán. Jedině v případě, že je územní plán vydán, lze totiž oznámení o zahájení územního řízení dle § 87 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb. (stavební zákon) doručovat účastníkům řízení dle § 85 odst. 2 téhož zákona veřejnou vyhláškou. Jelikož územní plán dle názorů žalobců vydán nebyl, řízení nebylo řádně zahájeno. Žalobci namítli, že informace o stavebníkově záměru a o tom, že podal žádost o vydání územního rozhodnutí, nebyla vyvěšena v souladu s ust. § 87 odst. 2 stavebního zákona, neboť se nenacházela na veřejně přístupném místě u stavby nebo u pozemku. Žalovaný se nadto nezabýval ověřením, zda tato informace obsahovala všechny zákonem požadované údaje, ačkoli toto tvrdil. Čestné prohlášení stavebníka není dostatečným důkazním prostředkem, neboť žalobci mohli nabídnout důkazní prostředky stejné povahy. Žalobci dále vyslovili nesouhlas s tím, že v přezkumném řízení nebyla pozastavena vykonatelnost přezkoumávaného rozhodnutí. Tím, že byla v přezkumném řízení podmínka č. 6 z části rozhodnutí týkající se změny využití území přesunuta do části týkající se umístění stavby (jako podmínka č. 8), aniž by tato změna byla projednána se všemi účastníky řízení, popřely správní orgány dle názoru žalobců záměr zákonodárce oddělit významově odlišné druhy územních rozhodnutí. Přezkumné rozhodnutí dle názoru žalobců postrádá stručné zhodnocení stavebního pozemku, jež je významné pro stanovení podmínek rozhodnutí o umístění stavby, a dále konkrétní vymezení staveniště, parcelní čísla a druh dotčených pozemků dle katastru nemovitostí, určení vzdáleností od hranic sousedních pozemků a staveb a určení lhůt ke splnění ukládané povinnosti. Nedostatky ve vymezení staveniště se stavební úřad pokusil napravit vydáním opravného rozhodnutí ze dne 20. 6. 2008, rozvádějícího podmínku č. 6 v části rozhodnutí týkající se změny využití území, avšak takový postup byl v rozporu s ust. § 70 zákona č. 500/2004 Sb. (správní řád), neboť opravným rozhodnutím lze opravit toliko zjevné chyby v počtech, přepisy, překlepy apod., nikoli napravovat chybný procesní postup správního orgánu. Opravné rozhodnutí nadto nebylo doručeno všem účastníkům řízení, takže vůbec nenabývalo právní moci.

Žalobci rovněž nesouhlasili s tím, že má být dle podmínky č. 8 umístění staveništního vjezdu konkretizováno až v projektové dokumentaci ke stavebnímu řízení, neboť napojení stavby na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu je dle § 92 odst. 2 písm. e) stavebního zákona (správně má zřejmě být „dle § 9 odst. 2 písm. e) vyhlášky č. 503/2006 Sb.“) upraveno v územním rozhodnutí. Zpevněná plocha pro mytí nákladních vozidel a další techniky rovněž není náležitě konkretizována parcelními čísly pozemků, na nichž se má nacházet. Žalobci dále namítli, že stavebník udělil pro jednání se stavebním úřadem plnou moc dvěma osobám, ač správní řád připouští zastoupení pouze jedním zástupcem; v těchto

plných mocích nadto nebyl uveden jeden z pozemků, na nichž byla stavba umístována, a nebyly úředně ověřené. Správní orgány v přezkumném řízení měly dle názoru žalobců namísto změny přezkoumávaného rozhodnutí toto rozhodnutí zrušit a věc vrátit k dalšímu řízení stavebnímu úřadu. V přezkumném řízení nelze podstatně a významově měnit podmínky přezkoumávaného rozhodnutí; postupem správních orgánů bylo fakticky vydáno nové územní rozhodnutí, avšak v zákonem nepředpokládaném režimu, a dotčené osoby byly ve skutečnosti v jeho důsledku ještě více zatíženy. Žalobce Mgr. D. F. měl být zkrácen ve svých procesních právech tím, že nebyl úplně informován o dosavadním stavu územního řízení, ačkoli se stal vlastníkem dotčeného pozemku ještě před tím, než územní rozhodnutí nabylo právní moci, a nemohl se k němu vyjádřit. Územní rozhodnutí po změnách provedených v přezkumném řízení postrádá dle názoru žalobců zhodnocení stavebního pozemku a případné závěry stavebně technického průzkumu, jež byly součástí zrušené části územního rozhodnutí, a postrádá rovněž podmínku č. 7, dříve umístěnou v části týkající se změny využití území, neboť se tato podmínka, stejně jako další podmínky, materiálně vztahuje rovněž k územnímu rozhodnutí o umístění stavby. Žalobci též namítli, že stavební úřad rozhodl o změně využití území, ačkoli se v tomto případě jedná o řízení návrhové, přičemž vydání takového rozhodnutí stavebník nenavrhoval. Stavební úřad nadto mezi terénní úpravy nezákonně zahrnul rovněž vyhloubení stavební jámy a konstatoval, že provedení těchto terénních úprav nevyžaduje ohlášení stavebnímu úřadu.

Na základě uvedených důvodů žalobci navrhli, aby soud zrušil žalobou napadené rozhodnutí žalovaného (toto rozhodnutí žalobci v petitu označili nesprávným číslem jednacím i dnem vydání, avšak z kontextu žaloby nelze pochybovat o tom, že měli na mysli rozhodnutí č. j. 6663/2009 - 83/514 ze dne 27. 4. 2009), jemu předcházející rozhodnutí Krajského úřadu i územní rozhodnutí vydané stavebním úřadem a aby věc vrátil k dalšímu řízení žalovanému, a dále aby priznal žalobcům náhradu nákladů řízení.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě předně uvedl, že žalobci Ing. T. P. a Mgr. M. B. nebyli účastníky původního řízení a nejsou ani jejich nástupci, tudíž je žaloba těchto osob zjevně neoprávněná, a následně se vyjádřil k některým námitkám žalobců. Územní plán města Ostravy, jehož neexistenci žalobci namítají, by v souladu s přechodnými ustanoveními nového stavebního zákona pozbyl platnosti až 1. 1. 2016, nebude-li do té doby upraven, projednán a vydán dle nyní platné úpravy. K absenci odkazu na konkrétní lhůty v přezkumném rozhodnutí žalovaný uvedl, že rozhodnutím o umístění stavby se nezakládá povinnost, nýbrž naopak oprávnění připravovat při splnění stanovených podmínek realizaci stavebního záměru. Stavebníkovo udělení plné moci dvěma zástupcům nepovažoval žalovaný za nezákonné, jak nepravdivě tvrdí žalobci, nýbrž tato vada dle názoru žalovaného nemohla mít žádný vliv na zákonnost a správnost přezkoumávaného rozhodnutí. Ve vztahu k řadě dalších námitek žalovaný odkázal na odůvodnění rozhodnutí Krajského úřadu a svého rozhodnutí a zdůraznil, že přezkumné řízení je zahajováno výlučně z moci úřední a účastníci původního řízení, kteří podali podnět k zahájení přezkumného řízení, nemají na vydání rozhodnutí v přezkumném řízení žádný nárok. Stejně tak není nárokové ani rozhodnutí o odložení vykonatelnosti přezkoumávaného rozhodnutí. Vzhledem k uvedenému žalovaný navrhl, aby soud žalobu ve vztahu k žalobcům Ing. T. P. a Mgr. M. B. odmítl a ve vztahu k ostatním žalobcům jako nedůvodnou zamítl.

Městský soud v Praze (dále jen „soud“) se nejprve zabýval tím, zda jsou splněny podmínky řízení, a kromě toho, že je žaloba podána včas, shledal, že žaloby Ing. T. P. a Mgr. M. B. jsou podány osobami k tomu zjevně neoprávněnými a žaloba Ing. J. K. je nepřipustná.

Ze správního spise vyplývá, že žalobci Ing. T. P. a Mgr. M. B. nebyli účastníky původního územního řízení ani přezkumného řízení a nejsou ani právními nástupci některého z účastníků těchto řízení. Uvedení žalobci svou aktivní legitimaci v podané žalobě žádným způsobem nedoložili a ani neuvedli, o jaké skutečnosti by se měla opírat. Soudu tedy není zřejmé, jakým způsobem mělo napadené rozhodnutí zasáhnout do práv těchto žalobců, a jejich žaloby proto dle ustanovení § 46 odst. 1 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb. (soudní řád správní) odmítl jako podané osobami zjevně k tomu neoprávněnými.

Žalobce Ing. J. K. byl, jak vyplývá ze správního spisu, účastníkem původního územního řízení, a tudíž následně i přezkumného řízení. Jak je však patrné z odvolání ze dne 15. 12. 2008 podaného několika účastníky řízení proti rozhodnutí Krajského úřadu ze dne 25. 11. 2008, žalobce Ing. J. K. toto odvolání nepodal. Tento žalobce tudíž nevyčerpal řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem a jeho žaloba je dle § 68 písm. a) soudního řádu správního nepřipustná. Soud ji proto v souladu s ustanovením § 46 odst. 1 písm. d) soudního řádu správního jako nepřipustnou odmítl.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal na základě podané žaloby v mezích žalobních bodů a vycházel při tom ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 a 2 soudního řádu správního). Všichni účastníci řízení souhlasili s tím, aby soud rozhodl bez nařízení jednání.

K samotnému přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí soud v první řadě uvádí, že zrušení rozhodnutí správního orgánu se žalobou ve správním soudnictví může domáhat ten, kdo tvrdí, že jím byl na svých veřejných hmotných subjektivních právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení (§ 65 odst. 1 soudního řádu správního), nebo účastník řízení před správním orgánem, který není k žalobě oprávněn podle odstavce 1, tvrdí-li, že postupem správního orgánu byl zkrácen na právech, která jemu přísluší, takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí (§ 65 odst. 2 téhož zákona). Předpokladem aktivní legitimace k podání žaloby v obou případech tedy je, aby bylo žalobou napadeným rozhodnutím zasaženo do žalobcových práv, ať už jeho veřejných subjektivních práv, nebo zaručených procesních práv u účastníků řízení, u nichž tak stanoví zákon (jsou jimi např. občanská sdružení, jejichž účastenství je v souladu s ustanovením § 27 odst. 3 správního řádu založeno zvláštními zákony).

V dané věci bylo žalobou napadené rozhodnutí vydáno v přezkumném řízení, když jím bylo zamítnuto odvolání žalobců a potvrzeno rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, jímž bylo v přezkumném řízení změněno územní rozhodnutí vydané Magistrátem města Ostravy. V přezkumném řízení správní orgány z moci úřední přezkoumávají pravomocná rozhodnutí v případě, kdy lze důvodně pochybovat o tom, že takové rozhodnutí je v souladu s právními předpisy (§ 94 odst. 1 správního řádu). Správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal, zahájí z moci úřední přezkumné řízení, jestliže po předběžném posouzení věci dojde k závěru, že lze mít důvodně za to, že rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy (§ 95 odst. 1 správního řádu).

Právní doktrína i judikatura správních soudů se shodují v tom, že přezkumné řízení není řádným ani mimořádným opravným prostředkem, nýbrž dozorčím prostředkem uplatňovaným v rámci vnitřní kontroly činnosti správních orgánů především nadřízenými správními orgány vůči správním orgánům podřízeným, a zahájeno není na návrh účastníka původního řízení nebo jakékoli jiné osoby, nýbrž výlučně z moci úřední. Zahájení přezkumného řízení tedy není v dispozici účastníků původního řízení a tito účastníci nemají

nárok na to, aby bylo přezkumné řízení zahájeno, natož aby v něm bylo rozhodnuto určitým způsobem (srov. Vedral, Josef. *Správní řád. Komentář*. 2. vydání. Praha: Bova Polygon, 2012, s. 801 a násl., nebo např. rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 25/2008 - 81 ze dne 5. 6. 2008 a č. j. 9 As 106/2012 - 25 ze dne 9. 1. 2013; všechny citované rozsudky tohoto soudu jsou dostupné z internetové adresy www.nssoud.cz). Ostatně ani sdělení, jímž správní orgán dle § 94 odst. 1 *in fine* správního řádu oznámí osobě podavší podnět k zahájení přezkumného řízení, že neshledal důvody k jeho zahájení, dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu není rozhodnutím ve smyslu § 65 soudního řádu správního a nemůže být předmětem soudního přezkumu (rozsudek uvedeného soudu č. j. 7 As 55/2007 - 71 ze dne 14. 2. 2008, zveřejněný pod č. 1831/2009 Sb. NSS).

Soud ve správním soudnictví tedy může žalobci v řízení o žalobě proti správnímu rozhodnutí poskytnout ochranu jen v tom rozsahu, v jakém bylo do jeho práv žalobou napadeným rozhodnutím zasaženo. V projednávané věci tak soud nemůže přezkoumávat vady řízení předcházejícího vydání přezkoumávaného územního rozhodnutí ani vady tohoto rozhodnutí samotného, pokud nebyly způsobeny rozhodnutím vydaným v přezkumném řízení. Jelikož přezkumné řízení není řízením zahajovaným na návrh a podání žalobců je toliko podnětem k jeho zahájení, jímž není správní orgán v přezkumném řízení jakkoli vázán, nemohou se žalobci domáhat zrušení rozhodnutí vydaného v přezkumném řízení z toho důvodu, že správní orgán neodstranil všechny jimi tvrzené vady přezkoumávaného rozhodnutí nebo že se nevypořádal se všemi jejich argumenty, nýbrž proti tomuto rozhodnutí mohou brojit pouze v tom rozsahu, v jakém bylo jím samotným do jejich práv zasaženo. Vady územního rozhodnutí a řízení jemu předcházejícího mohli žalobci namítat v odvolání a případně též ve správní žalobě podané proti tomuto územnímu rozhodnutí.

Soud se proto nemůže zabývat námitkami žalobců týkajícími se vydání územního plánu v dotčené obci, způsobu a náležitostí vyvěšení informace o stavebníkově záměru, náležitostí územního rozhodnutí vydaného dne 2. 6. 2008 (tvrzená nepřítomnost konkrétního vymezení staveniště, parcelních čísel a druhu dotčených pozemků dle katastru nemovitostí, určení vzdáleností od hranic sousedních pozemků a staveb, určení lhůt ke splnění ukládané povinnosti), projednání umístění staveniště s účastníky řízení, tvrzeného porušení procesních práv žalobce Mgr. D. F. v územním řízení z důvodu jeho neseznámení s dosavadním stavem územního řízení, ani námitkami týkajícími se okolností udělení a náležitostí plné moci udělené stavebníkem v územním řízení pro zastupování před stavebním úřadem. Soud se naproti tomu musí zabývat námitkami zpochybňujícími zákonnost rozhodnutí vydaného v přezkumném řízení a námitkami vůči konkrétním vadám přezkumného řízení, a tudíž i námitkami směřujícími proti územnímu rozhodnutí vydanému dne 2. 6. 2008, pokud namítané vady vznikly v důsledku rozhodnutí vydaného v přezkumném řízení.

Argument žalobců, že měl žalovaný přezkoumávané rozhodnutí namísto jeho změny zrušit a věc vrátit stavebnímu úřadu k dalšímu řízení, neboť v přezkumném řízení nelze podstatně a významově měnit podmínky přezkoumávaného rozhodnutí, nemá oporu v právních předpisech. Správní řád v § 97 odst. 3 stanoví, že „[r]ozhodnutí, které bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, příslušný správní orgán [v přezkumném řízení] zruší nebo změní, popřípadě zruší a věc vrátí odvolacímu správnímu orgánu nebo správnímu orgánu prvního stupně.“ V § 96 odst. 2 správní řád stanoví: „Soulad rozhodnutí s právními předpisy se posuzuje podle právního stavu a skutkových okolností v době jeho vydání. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží. Příslušný správní orgán posoudí spisový materiál a podle potřeby zajistí vyjádření účastníků a správních orgánů,

kteří řízení prováděly.“ Žádná specifická omezení možnosti změnit přezkoumávané rozhodnutí však správní řád neupravuje. Jestliže lze uvést přezkoumávané rozhodnutí do souladu se zákonem – tedy dosáhnout účelu přezkumného řízení – tak, že správní orgán přezkoumávané rozhodnutí změní, a jestliže jsou pro takové rozhodnutí splněny všechny zákonem požadované podmínky, je takový způsob rozhodnutí naopak zcela v souladu se zásadou procesní ekonomie, zakotvenou v § 6 odst. 2 správního řádu, dle níž správní orgán postupuje tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady, a dotčené osoby co možná nejméně zatěžuje, neboť z hlediska rychlosti řízení a zátěže pro veškeré dotčené osoby se ze zřejmých důvodů obecně jedná o řešení nejšetrnější. Žalobci své tvrzení, že takový postup pro ně představuje větší zátěž než případné zrušení a vrácení věci stavebnímu úřadu, žádným způsobem nekonkretizovali a nepopsali, v čem má tvrzená zátěž spočívat.

Žalobci namítli, že správní orgán v přezkumném řízení postupoval nezákonně, když zrušenou podmínku č. 6 z části územního rozhodnutí týkající se změny využití území přesunul do části týkající se umístění stavby jako podmínka č. 8, aniž by tuto změnu projednal se všemi účastníky řízení. V předmětné podmínce stavební úřad stanovil: *„Před výjezdem ze staveniště bude zřízena zpevněná plocha pro mytí nákladních vozidel a další techniky vyjíždějící z upravené plochy. Umístění staveništního vjezdu bude konkretizováno v projektové dokumentaci pro stavební řízení a bude předem projednáno s příslušným silničním správním úřadem a SMO Úřadem městského obvodu Slezská Ostrava.“*

Soud k této námitce uvádí, že o zřízení zpevněné plošiny před výjezdem ze staveniště a o povinnosti konkretizovat umístění staveništního vjezdu v projektové dokumentaci pro stavební řízení a projednat je s příslušným správním úřadem bylo rozhodnuto již územním rozhodnutím vydaným dne 2. 6. 2008, neboť toto rozhodnutí uvedenou podmínku obsahovalo pod č. 6 v části týkající se změny využití území. Rozhodnutí vydané v přezkumném řízení tedy nemohlo jakkoli zasáhnout do práv dotčených osob, neboť uvedená povinnost existovala již v důsledku územního rozhodnutí a přezkumné rozhodnutí v tomto ohledu právní účinky územního rozhodnutí žádným způsobem nezměnilo. Samotnou skutečností, že se tato podmínka již nenachází v části týkající se změny využití území, nýbrž v části týkající se umístění stavby, do práv žalobců zasaženo být nemohlo; jinak by tomu bylo v případě, že by byly na projednání a schválení této podmínky kladeny menší nároky, pokud by byla umístěna v části týkající se změny využití území, než pokud by byla umístěna v části týkající se umístění stavby, neboť by se správní orgány popsaným způsobem vyhýbaly přísnějšímu procesnímu režimu, avšak k ničemu takovému v dané věci nedošlo a všechny podmínky obou částí územního rozhodnutí byly s účastníky řízení projednány shodným způsobem, což ostatně nezpochybňují ani samotní žalobci.

Důvodná není ani námitka, že správní orgány nedostály povinnosti, uložené v § 9 odst. 2 písm. e) vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, upravit napojení stavby na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu v územním rozhodnutí, když rozhodly, že umístění staveništního vjezdu bude konkretizováno až v projektové dokumentaci ke stavebnímu řízení. Napojením stavby je totiž míněno napojení umístěvané nemovitosti; určovat výjezd ze staveniště v územním rozhodnutí by bylo protismyslné, neboť se jedná o záležitost spadající výlučně do fáze provádění stavby – je toliko dočasným opatřením v průběhu stavebních prací – a podmínky pro provedení stavby stanoví stavební úřad dle § 115 odst. 1 stavebního zákona až ve stavebním povolení. K odlišnostem stavebního a územního řízení soud odkazuje na právní názor vyjádřený v rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 5/2011 - 171 ze dne 14. 4. 2011: *„Je třeba důsledně rozlišovat mezi podstatou a účelem územního a stavebního řízení. Stavební řízení*

nabývá povahy „technologické“ – rozumí se tím, že v tomto řízení, které je neveřejné a jeho okruh účastníků je užší, již nejsou posuzovány skutečnosti týkající se vlivu stavby na okolí, důsledků budoucí existence a provozu stavby na okolí a podobně, nýbrž pozornost se soustředí na posuzování těch parametrů projektové dokumentace, které jsou rozhodující pro kvalitu a řádné provedení stavby.“ Jelikož bude výjezd ze staveniště konkretizován až v projektové dokumentaci pro stavební řízení, nemůže být logicky vadou územního rozhodnutí, že není v jeho podmínkách umístění výjezdu ze staveniště (stejně jako plošiny mající se nacházet před ním) konkretizováno prostřednictvím parcelního čísla pozemku. Soud k tomu nicméně opakuje, že tato podmínka byla obsažena již v územním rozhodnutí vydaném dne 2. 6. 2009, tudíž skutečností, že tuto podmínku obsahuje rovněž výrok přezkumného rozhodnutí, nebylo zasaženo do práv žalobců.

K námitce, že územní rozhodnutí po změně provedené v přezkumném řízení postrádá zhodnocení stavebního pozemku a případné závěry stavebně technického průzkumu, soud konstatuje, že v přezkumném řízení zrušená část výroku územního rozhodnutí, již bylo rozhodnuto o změně využití území, zhodnocení stavebního pozemku ani závěry stavebně technického průzkumu neobsahovala, tudíž přezkumným rozhodnutím nemohlo dojít k odstranění takových pasáží územního rozhodnutí. Jelikož k jejich odstranění nedošlo, nemohlo být uvedeným postupem ani zasaženo do práv žalobců. Žalobci nadto nespecifikují, jakým konkrétním způsobem měla nepřítomnost těchto domnělých náležitostí územního rozhodnutí zasáhnout do jejich práv. Na okraj k této námitce soud uvádí, že mezi náležitostmi územního rozhodnutí upravenými v § 92 stavebního zákona a § 9 odst. 2 vyhlášky č. 503/2006 Sb. se zhodnocení pozemku a závěry stavebně technického průzkumu nenalézají. Soud k tomu ještě podotýká, že souladem navržené stavby s předloženými závaznými stanovisky dotčených orgánů, s požadavky vlastníků sítí technického vybavení a s požadavky územně plánovací dokumentace, zejména s charakterem území, do nějž je stavba umístěována, se stavební úřad zabýval na straně 8 územního rozhodnutí.

Žalobci dále namítli, že územní rozhodnutí po změně provedené v přezkumném řízení postrádá podmínku č. 7, dříve umístěnou v části týkající se změny využití území, neboť se tato podmínka, stejně jako další podmínky, materiálně vztahovala rovněž k rozhodnutí o umístění stavby. Dle této podmínky *„[p]řed zahájením prací na terénních úpravách budou přesně vytyčena podzemní vedení inženýrských sítí procházejících staveništěm, a při terénních úpravách bude postupováno v souladu s podmínkami vyjádření správců inženýrských sítí [...] tak, aby nedošlo k jejich poškození.“*

Soud k této námitce uvádí, že účelem citované podmínky byla ochrana stávajících podzemních inženýrských sítí při provádění terénních prací před poškozením, a to pomocí jejich přesného vytyčení ještě před započatím stavebních prací na terénních úpravách. Jelikož byla v přezkumném řízení celá část územního rozhodnutí týkající se terénních úprav zrušena, pozbývá smyslu i citovaná podmínka, neboť územní rozhodnutí po změně provedené v přezkumném řízení stavebníka k zahájení žádných stavebních prací, jež by mohly stávající podzemní inženýrské sítě poškodit, neopravňuje. Jelikož se uvedená podmínka vztahovala výlučně k části rozhodnutí týkající se změny využití území, její vypuštění v přezkumném řízení v rozporu se zákonem není. Stavební práce budou povoleny až rozhodnutím ve stavebním řízení, případně jiným samostatným rozhodnutím, a bude na příslušném správním orgánu, aby v takovém případném rozhodnutí upravit podmínky pro ochranu předmětných sítí. Ve vztahu ke stavebnímu řízení vtělil stavební úřad do části rozhodnutí týkající se umístění stavby podmínku 3 a) obdobného obsahu: *„Projekt ke stavebnímu řízení musí obsahovat situaci s vyznačením stávajících podzemních vedení inženýrských sítí,*

procházejících místem stavby, a způsob jejich ochrany při provádění stavby, který musí být v souladu s podmínkami vyjádření správců sítí k této stavbě [...].“

Pokud jde o tuto žalobní námitku ve vztahu k dalším podmínkám obsaženým v části týkající se změny využití území, je námitka žalobců krajně neurčitá a neobsahuje žádné konkrétní argumenty, takže soud nemůže než obecně konstatovat, že podmínky č. 1 - 5 a 9 - 12 se části rozhodnutí o umístění stavby nijak nedotýkají, takže jejich vypuštění spolu s celou částí rozhodnutí týkající se změn využití území nezpůsobuje nezákonnost územního rozhodnutí. Podmínka č. 8, jež se části rozhodnutí o umístění stavby dotýká, vyplývá ze stavebního zákona, takže její nepřítomnost v územním rozhodnutí nemůže způsobit jeho nezákonnost. Podmínka č. 6 se ve změněném územním rozhodnutí nadále nachází a k podmínce č. 7 se soud již vyjádřil.

Žalobci dále namítali nepřítomnost řady obsahových náležitostí přezkumného rozhodnutí, konkrétně např. zhodnocení stavebního pozemku, vymezení staveniště, identifikace dotčených pozemků parcelními čísly, určení vzdálenosti od hranic pozemku a sousedních staveb. V namítaných případech se jedná o otázky spadající svou povahou do územního řízení, jejichž řešení se má nacházet ve vydaném územním rozhodnutí, případně o zákonné náležitosti územního rozhodnutí, a není žádných důvodů, proč by je musel správní orgán uvádět v rozhodnutí vydaném v přezkumném řízení. Vzhledem k tomu, že žalobci na straně 7 žaloby (nahore) uvádějí, že se jednu z těchto tvrzených vad stavební úřad snažil napravit „opravným rozhodnutím“, a stavební úřad v řízení ukončeném vydáním rozhodnutí dne 2. 6. 2008 logicky nemohl odstraňovat vady rozhodnutí vydaného téměř o rok později, má soud za to, že žalobci nesprávně používají pojmu „přezkumné rozhodnutí“, případně nechápou vztah přezkumného řízení k řízení přezkoumávanému, a ve skutečnosti i v těchto bodech brojí proti územnímu rozhodnutí vydanému dne 2. 6. 2008, resp. proti tomu, že domnělé vady územního rozhodnutí nebyly v přezkumném řízení odstraněny. Soud proto na tomto místě odkazuje na shora již uvedenou argumentaci.

K ostatním žalobním námitkám soud uvádí následující. Skutečnost, že správní orgány v přezkumném řízení nerozhodly postupem dle § 95 odst. 5 správního řádu o pozastavení vykonatelnosti přezkoumávaného rozhodnutí, ani argumenty, jimiž takový postup odůvodnily, nemají z hlediska přezkumu konečného rozhodnutí v přezkumném řízení žádný význam, neboť se svou povahou jedná toliko o dočasné opatření, jež nemůže mít na zákonnost přezkumného rozhodnutí žádný vliv. Námitka žalobců, že byly územním rozhodnutím povoleny terénní úpravy, o nichž lze rozhodnout jen na návrh, jež v dané věci stavebník nepodal, je bezpředmětná, neboť celá část územního rozhodnutí týkající se terénních úprav byla v přezkumném řízení zrušena. Ze stejného důvodu je bezpředmětná rovněž námitka žalobců, že opravné rozhodnutí ze dne 20. 6. 2008, jímž stavební úřad rozšířil podmínku č. 6 v části územního rozhodnutí týkající se změny využití území, nebylo doručeno všem účastníkům řízení. Soud neshledává nic nezákonného ani na postupu Krajského úřadu, jenž zaslal oznámení o zahájení přezkumného řízení Mgr. D. F. jakožto právnímu nástupci účastníka původního řízení. Námitka žalobců, že „za nedostatek rozhodnutí o odvolání považujeme i absenci odkazu na chybějící konkrétní lhůty v přezkumném rozhodnutí, pokud jde o ponechání výroku územního rozhodnutí o umístění stavby v platnosti s doplněním o podmínku č. 8“ je rovněž na hraně srozumitelnosti. Soud jí rozumí tak, že žalobci požadují, aby byla v přezkumném řízení stanovena doba platnosti územního rozhodnutí. Doba platnosti územního rozhodnutí je však stanovena zákonem (§ 93 stavebního zákona) a v územním rozhodnutí je stanovena a odůvodněna pouze tehdy, má-li být delší, než stavební zákon

stanoví (§ 92 odst. 1 stavebního zákona), k čemuž v posuzované věci nedošlo. Ani tato námitka tudíž není důvodná.

Na základě shora uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že námitky žalobců Ing. P. L., T. S., M. P. a Mgr. D. F. nejsou důvodné. Soud proto žalobu těchto žalobců dle ustanovení § 78 odst. 7 soudního řádu správního jako nedůvodnou zamítl.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 soudního řádu správního. Žalobce ve věci úspěch neměl, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému, jak vyplývá z obsahu spisu, náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.; kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 16. října 2013

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová